

LIVGÅRDISTEN

Possunt Nec Posse Videntur

Nr 1 våren 2018

Befrielsekriget 1521, Rhen 1631, Lützen 1632, Warsawa 1656,
Tåget över Bält 1658, Halmstad 1676, Lund 1676, Landskrona 1677,
Narva 1700, Düna 1701, Kliszow 1702, Holowczyn 1708, Svensksund 1790

LIVGARDISTEN

Livgardets kamratförenings
tidskrift

Nr 1 - våren 2018 - Årgång 1
Redaktör och ansvarig utgivare
Leif Ölmeborg

Ärade Livgardister!

Du håller nu i det första numret av Livgardets kamratförenings tidning och jag hälsar Dig hjärtligt välkommen till föreningen!

Innehåll:	
Chefen för Livgardet	s 3
13. Säkbåt	s 4
En f.d. kassaförvaltares minnen	s 6
Halvåret som gått	s 7
Livbat	s 17
11. MP-bataljonen	s 18
Gardistutbytet	s 23
Bäste kamrat	s 25
Styrelsepresentaion	s 27
Anekdoter från 4. berkomp	s 32

Den 14 januari bildades föreningen formellt, vilket innebär att vi kommer att fira vår årsdag samtidigt som regementet firar sin årsdag.

Föreningen för traditionerna vidare från Sveagardesföreningen, Livgardets dragoners kamrat- och veteranförening och Livgardets officerares veteranförening.

Föreningens ändamål är att verka för att:

- främja kamratskap mellan medlemmarna,
- sprida kunskap om frågor av betydelse för landets försvars- och säkerhetspolitik, försvarsmaktens utveckling och i synnerhet Livgardets roll, såväl nationellt som internationellt,
- vårda och utveckla Livgardets och dess föregångares traditioner och
- kunna stödja Livgardet i veteranfrågor.

Föreningen ska även bidra till att vårda samhörigheten mellan de nordiska gardesförbanden och deras kamratföreningar.

Vid årsmötet valdes den styrelse som framgår till vänster och styrelseledamöterna presenterar sig själva lite längre fram i tidningen.

Styrelsen

Ordförande:	Leif Ölmeborg
Vice ordf:	Arne Wuolo
Sekreterare:	Göran Forsell
Vice sekr:	Urban Forsberg
Skattmästare:	Olle Strid
Rekrytering:	Jonas Landqvist
Materielförv:	Stefan Appehl
Info och webb:	Jan Pallinder
Klubbmästare:	Anders Ahlner
Ledamot:	Michael Moorgrove
Redaktör:	Leif Ölmeborg

Föreningen är nu inte en kavalleri- eller infanteriförening, utan en förening gemensam för hela Livgardet, vilket innebär att föreningen är öppen för den som är eller har varit anknuten till Livgardet eller dess föregångare som anställd eller som rekryt, värnpliktig, frivillig eller annan person som visat stort intresse för regementet.

Jag är djupt hedrad över förtroendet att få vara ordförande för denna kamratsammanslutning och hoppas naturligtvis att Du tar med Dig Dina kamrater in i föreningen. Hjärtligt välkommen!

Med tradition mot framtiden!

POSSUNT NEC POSSE VIDENTUR

Leif Ölmeborg

Ordförande

Chefen för Livgardet

Mot ljusare tider

Tiden går som ett "expresståg" och sommaren som nyss kändes som väldigt avlägsen närmar sig med stormsteg. Det känns extra glädjande att skriva detta då det är den första tidningen för en gemensam kamratförening för all personal på regementet. Jag hoppas mycket på denna nya samlade gemenskap.

Även detta år inleddes i ett högt tempo med vinterutbildning för både 13. Säkbat och 11. MPbat. Just nu känns dessa vinterutbildningar som evigheter sen då det i skrivande stund är en strålande försommardag med 27 grader ute. Just nu har vi pågående KFÖ:er för olika enheter. Som vanligt är också Livbat mitt i starten på sin högsäsong.

Foto: Petter Persson/Förvarsmakten

Livgardet har även under 2018 många utmaningar. Det är många omorganisationer på gång och en av de större är den sk MLU, (Militära logistikutredningen). Detta innebär att försvarslogistiken åter skall lyda under respektive OrgE och ej längre under FMV. Detta innebär bl.a. att serviceförråden åter kommer att fyllas på och vi återgår till "lite mer" som det var förr. Vi ser positivt på detta även om det innebär både personella och infrastrukturella utmaningar.

Regementet har precis avslutat Försvarsmästerskap i skytte. En mycket väl genomförd och uppskattad tävling där LG fick mycket beröm kopplat till främst fältskyttet, där man uppfattade banan som både rolig och utmanande. Särskilt kul var det att vi för första gången hade med deltagare från Idrottsveteranerna, det är individer som på olika sätt skadats vid sina internationella insatser. Att ta hand om våra veteraner ser jag som en mycket viktig del i det militära ledarskapet. Våra soldater skall känna sig trygga i sin tjänstgöring och veta att Förvarsmakten tar "hand om de sina" i alla sammanhang.

Det som också är på gång är att det planeras för att MR (militärregionerna) blir egna OrgE och härmed är planen att de olika utbildningsgrupperna skall läggas under MR- staberna. I skrivande stund är det oklart när beslut om detta skall fattas.

Andra förändringar som inträffat är att C Livgardet inte längre är kommendant utan beslut har kommit från högre chef att det är C MRM som ska inneha den tillikabefattningen.

I sommar kommer vi åter igen ha inryckande värnpliktiga till Livgardet. Vi får en kull på ca 320 pliktsoldater, något som vi ser mycket positivt på. Det kommer inte att bli en egen GU bataljon utan utbildningsansvaret kommer att ligga på 12. Motskbat med tillförd personal från 13. Säkbat, Livbat samt 11. MPbat. Och självklart utgår stöd från övriga stödenheter på LG. Vi hoppas på att införandet av värnplikt också skall vara en bra rekryteringsbas för LG.

Tyvärr måste jag också meddela att i år kommer LG inte ha en regementets dag. Det är helt enkelt på grund av mycket hög arbetsbelastning. Planeringen just nu är att den kommer att genomföras under våren 2019.

Jag passar på att önska er alla en trevlig och skön sommar.
Possunt Nec Posse Videntur
Laura Swaan Wrede

13. Säkerhetsbataljonen - Krigsförbandsövning 2018

13. Säkerhetsbataljon som är ett försvarsmaktsgemensamt operativt förband består av underavdelningar ur såväl Armén, Marinen som ur Flygvapnet. Organisation och gruppering vid flera regements- och flottiljområden ger en utmaning för samordning och samövning. 2017 fick bataljonen uppgiften att planera och genomföra krigsförbandsövning (KFÖ) 2018. Under hösten 2017 startades planeringen med stöd i de nya skrifterna Reglemente Grund- och repetitionsutbildning och Handbok Repetitionsutbildning. En stabsarbetsplan med innehåll ur alla tjänstegrenar tog form och täta kontakter med Totalförsvarets rekryteringsmyndighet visade sig avgörande för att rätt åtgärder i rätt tid skulle kunna vidtas.

Bataljonen består av kontinuerligt- och tidvis anställda samt av pliktpersonal. Dessa kategorier ska alla underkasta sig större eller mindre övningar på vägen fram till genomförandet av KFÖ. Bataljonen har hittills under innevarande år genomfört en fältövning (FÖ), en inmönstringsövning (IMÖ), en ledningsträningsövning (LTÖ) och en funktionsövning (FunkÖ). Alla dessa övningar har samma syfte och det är att individer, chefer, specialister, staber och funktioner samt soldater i grupper och plutoner ska fungera på bästa sätt i ett högre sammanhang på skvadron och kompaninivå vilket i förlängningen ska ge en bataljon som betyder skillnad på operativ nivå.

Täthetsprov under IMÖ med fj Mattias Johansson Foto: serg Emil Lif

Vid en enkel kontroll bland officerarna visade det sig att det endast var en handfull som genomfört en KFÖ tidigare. Erfarenhet var alltså en bristvara. Dock har detta inneburit, på gott och ont, att det heller inte följt med ett gammalt arv. Många är de officerare som från grunden har fått läsa in sig på bestämmelser för plikttjänstgöring och de bestämmelser som reglerar den personalkategoriens skyldigheter och rättigheter.

Under IMÖ var all pliktpersonal inkallad för pårustning och repetitionsutbildning avseende i huvudsak personlig utrustning, vapentjänst, strid, sjukvårdstjänst, sambandstjänst och fordonstjänst. IMÖ genomfördes på 2 platser, Kungsängen och Göteborg. Gemensamt var att huvuddelen av personalen, soldaterna, var från de sista värnpliktsomgångarna åren 2006-2009. Intressant och roligt då vissa möttes för första gången sedan senaste uttryckning. Bedömningen är också att den allra största delen av pliktpersonalen kommer kunna fullgöra tjänst i sina respektive

befattningar. Detta torde ge vid handen att värnpliktsutbildningen för drygt 10 år sedan höll god klass.

Stabsassistenter under ledningsträningövning (LTÖ) vid Markstridsskolan (MSS), Ledningsträningsanläggningen (LTA) Foto: LTA, MSS

Vid genomförandet av KFÖ, då bataljonen är nästintill fulltalig, behövs en robust övningsledarorganisation. En komplett sådan finns dock inte att finna utanför bataljonen vid t.ex. en grannbataljon. Detta är en av utmaningarna i en Försvarsmakt med få förband och ännu färre med efterfrågad kompetens. Innebörden blir att några officerare inte bestrider sin ordinarie befattning utan istället agerar som förbandsinstruktörer. Stöd kommer dock att ges från övriga delar vid Livgardet med bl.a. stabs- och förbandsinstruktörer ur 11. Militärpolisbataljon, 12. Motoriserade skyttebataljon, Livgardesgruppen, Utbildnings- och stödenheten samt ur Regional stab Mitt. Även mindre externt stöd ur FM Underrättelse- och säkerhetscentrum, I19 Arméns jägarbataljon samt K3 32. Underrättelsebataljon lämnas. Oaktat storleken på erhållit stöd så är det en viktig komponent för att bataljonens samtliga tjänstegrenar och funktioner ska få en så bra övning som möjligt.

I skrivande stund, med en vecka kvar till inryck och övningsstart, är förberedelserna klara så långt det är möjligt och nödvändiga kontroller genomförda. Nu ska bara den egna ryggsäcken packas och det blågula bandet appliceras. Sedan bär det iväg med förhoppningar om att den geniala övningsplanen följs av såväl hög som låg.

Håkan Kjellsson
Bataljonsövningsledare.

En f.d. kassaförvaltares minnen

Hur kom det sig att just jag föreslogs vid årsmötet 2009 att väljas till att vara Sveagardesföreningens kassaförvaltare? Frågan kan nog bara det årets valberedning svara på, jag lät mig dock övertygas av Hans Mattsson att jag skulle vara en lämplig sådan..... God hjälp inför det nya ansvaret och arbetet fick jag av den avgående kassaförvaltaren, Anders Ihrén, även om jag inledningsvis inte helt förstod Anders arbetsrutiner och det bokföringsprogram som användes. Om jag blev en kassaförvaltare får ni själva avgöra..... ibland kunde det dock kännas så, särskilt när datorprogram strulade eller tiden rann iväg.

I styrelsen försökte vi efter hand utveckla betalningsrutinerna så att de både blev lite mer lättbegripliga för medlemmarna och underlätta styrelsens behov av kassaflödet. Det var dock ingen lätt sak, hur tydligt vi än försökte formulera breven gick det ändå ibland att missförstå vad som stod i dem. Vad skulle betalas, när skulle det vara betalt, vem var det som hade betalat för vad osv..... Ibland var jag nära att utveckla en Ture Sventon- eller Sherlock Holmeskarriär i att söka de rätta svaren....

Ibland fick jag försöka tolka den innersta önskan en medlem sökte uttrycka med sin betalning. Skulle en felsummering av den totala inbetalning, kanske felade det på 10 -15 kr, hindra en medlem att inte få sin julhälsning införd i tidningen? Skulle en gåva som saknade uppgift om vad den egentligen avsåg, behöva kontrolleras med den givmilde, eller kunde jag själv besluta om det.....? I de flesta fall kunde jag det och kände samtidigt att jag gjorde rätt! Att medlemmar bad sina närstående att betala avgifterna eller använde deras girokonton var nog ibland både nödvändigt och praktiskt, problemet för mig uppstod när inte "rätt" avsändare angavs -vem hade gjort inbetalningen och för vad skulle den gälla? Då blev det riktigt snårigt för kassören! Den gamla devisen fick gälla, att uraktlåtenhet att handla ligger chef mer till last än fel val av medel!

I kassaförvaltarens ansvar ingick också att föra föreningens medlemsregister. Det fanns ju en naturlig koppling mellan detta och att följa upp medlemmarnas gjorda inbetalningar m.m. Besked om adressändring fick mig ibland att tänka efter – vad var skälet bakom ett byte av bostadsadress ....

Tråkiga besked var de som innebar att en medlem inte längre önskade vara kvar i föreningen, skälen var många, t.ex byte av bostadsort, krävande arbetsuppgifter eller en uppnådd ålder som minskade intresset för föreningens verksamhet. Sorgligast var förstås de gånger beskedet att en medlem hade avlidit nådde mig - vem var medlemmen egentligen och varför visste jag så lite om honom eller henne? Vilka var skälen att han eller hon så länge behållit sitt medlemskap i föreningen. För mig tydde det på en stark känsla för regementet och de minnen som var förknippade med det.

Hur som helst så trivdes jag med både med arbetet i styrelsen och själva uppgiften att föra föreningens räkenskaper och medlemsregister. Särskilt trevliga var de personliga medlemskontakter som både via brev och telefon nådde mig. En sak är jag säker på, ni brydde er om föreningens verksamhet - annars hade det nog inte ha varit så många medlemmar som skänkt föreningen så mycket pengar till dess verksamhet.

Olle Strid

Halvåret som gått

Styrelsens arbete

Styrelsen har inrikat sitt arbete under våren mot att ordna program för årets verksamhet, anskaffa den nya föreningens profilprodukter som förutom fana och standdar finns att köpa i vår webbshop som du hittar via föreningens webbsida. Det är i nuläget ett etui med slipshållare, manschettknappar och en kavajslagspin, en brosch till damerna och ett blazermärke till klubbjackan. Fler produkter kommer efterhand att tillföras.

Etui

Foton: Patrik Ölmeborg

Blazermärke

Dambrosch

Årsmötet

Årsmötet som genomfördes i Filmsalen på Karlberg besöktes av 71 medlemmar där bl.a. stadgarna fastställdes, bestämmelserna för stipendier och medaljer fastställdes m.m. Protokollet återfinns på föreningens webbsida. Efter mötet samlades vi till en fantastiskt velsmakande italeiensk buffé. Vid mötet delades också medalj för 50-årigt medlemskap i Sveagårdsföreningen till Urban Schwalbe som inte hade möjlighet att delta i Sveagårdsföreningens sista årsmöte någon timme innan.

Foto: Thomas Eckered

Foto: Carl-Philip Thunström

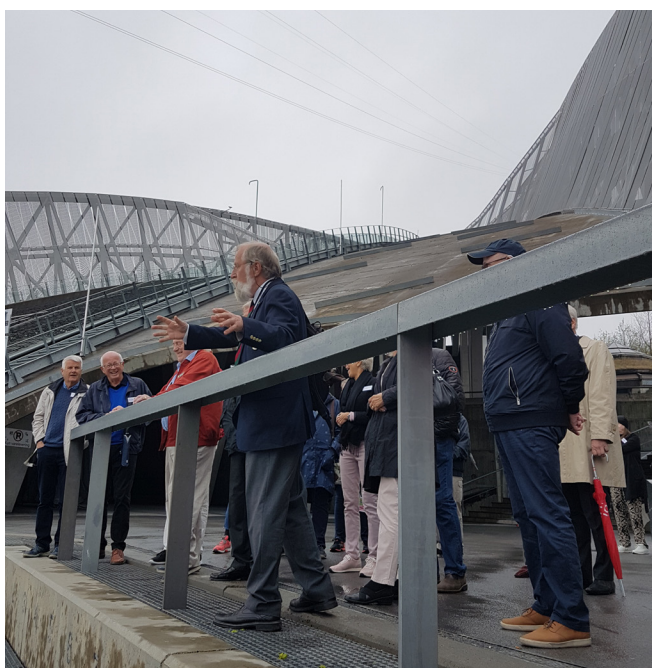
Foto: Thomas Eckered

Oslo-resan

Den 10 maj samlades 13 medlemmar på Centrstationen i Stockholm för att åka till Oslo och hälsa på Oslo og Akershus Gardistförening. En timme försenade p.g.a. en brand i ett ställverk mellan Arvika och norska gränsen, anlände vi centralstationen i Oslo på eftermiddagen för att efter en kortare promenad checka in på hotell Börsparken. Under kvällens vandring längs Karl Johan anfalls sällskapet av en rejäl regnskur vilket medförde att skydd söktes i centralstationen där det finns en fantastiskt fin italiensk restaurang. Mätta och belåtna intog sällskapet hotellet för välbehövlig vila. Två medlemmar anlände med bil under eftermiddagen, vilket innebär att vi var totalt 15 medlemmar under besöket

Fredagen inleddes med att buss från HMKG hämtade oss för en rundtur i Oslo med besök vid Holmenkollen. Dessvärre var vädergudarna inte riktigt med oss på förmiddagen, så den fina utsikten vi förväntade oss över Oslo från Holmenkollen var insvept i dimma

Holmenkollens hoppbacke

Ankomst till Oslo centralstation

På väg till Holmenkollen

Vår guide, Egil och bussförare ur HMKG

Efter besöket vid Holmenkollen åkte vi till Hans Majestät Kongens Garde (HMKG) som ligger i Huseby i utkanten av Oslo och benäms kort och gott Huseby Leir.

Inne på regementsområdet finns ett minnesmonument över de gardister som stupade vid tyskarnas invasion den 9 april 1940. Föreningen lade ner en blomma vid monumentet i samband med en ceremoni med föreningsfanan och svenska fanan på plats. Ceremonin gästades förutom av oss och OAGF medlemmar även av gardeschefen som efter ceremonin höll ett föredrag där han beskrev HMKG av idag.

Efter föredraget passerade vi en pluton som övade närkamp som en del av utbildningen till att vara vakt vid de olika bevakningsobjekten.

Besöket vid Huseby Leir avslutades med en välsmakande lunch.

Bussen tog oss därefter till slottet där vi såg vaktavlösningen i strålände väder

Efter vaktavlösningen styrde bussen mot Akershus fästning där vi gavs information om fästningen och fick en guidad tur i museet.

Kvällen spenderades gemensamt på en restaurang vid Aker brygge där vi avnjöt en god middag under trevligt samkväm.

Lördagen inleddes efter frukost med att bussen körde oss till Aker brygge varifrån vi åkte med en turbot ut till Oscarsborg fästning. En fantastiskt fin resa i Oslofjorden.

Vi fick under en rundvandring en presentation av Oscarsborgs fästning som spelade huvudrollen när när den tyska kryssaren Blücher sänktes den 9 april 1940. Vi fick dessutom en förevisning av det torpedbatteri som stod för de avgörande träffar som orsakade Blüchers undergång.

Den ena av de tre 28 cm kanornerna som står i huvudbatteriets östra del.

Torped

Torpedbatteriet med tre utskjutningstunnlar under vatten med vardera två torpedhissar.

Sikte och torpedhiss

Efter rundvandring och besök i torpedbatteriet smakade lunchen på Havnkroen underbart.

Efter lunchen tog vi båten till Dröbak där bussen väntade och körde oss efter en liten sightseeingtur till Vigelandsparken

Båten till Dröbak

Vigelandsparken är världens största kulturpark med över 200 skulpturer i brons, granit och smidesjärn. Gustav Vigeland har själv gjort alla skulpturerna som finns i den dygnetrunt öppna parken.

Dessvärre fick Gustav Vigeland inte se parken när den var klar. Han bestämde själv över layouten av parken men avled 1943 och parken stod färdig 1949.

Efter en rundvandring i parken tog bussen oss tillbaka till hotellet för lite egen tid och ombyte inför kvällens middag på officersmässen i Huseby Leir.

Innan middagen fanns de båda föreningarnas fanor uppställda och infördes till middagen när alla gäster samlats. Fanförare Peter Flensburg.
Foto: Tove Kongstedt

Tårtan till kaffet. Foto: Olle Strid.

En trerättersmiddag avnjöts i kamratlig samvaro under vilken föreningens sköld nr 2 (nr 1 gick till chefen för HMKG) överlämnades till Oslo og Akershus gardistförenings ordförande Hans-Erik Grimsrud. En mössa m/ä av samma modell som den norske kungen bar när han lämnade Norge för Storbritannien i samband med den tyska invasionen och ett par gradbeteckningar m/ä med Oscar II namnsciffer överlämnades också som minne av att Oscar II abdikerade till förmån för Norges konung i samband med att det norska högvaktskompaniet återvände till Norge och bildade HMKG.

Middagsgästerna samlas. Foto: Olle Strid.

"Dirigenten" för besöket och OAGF ordförande Hans-Erik Grimsrud visar platsen för Gardets musikkår och drilltropps årliga uppträdande på Oscarsborg.

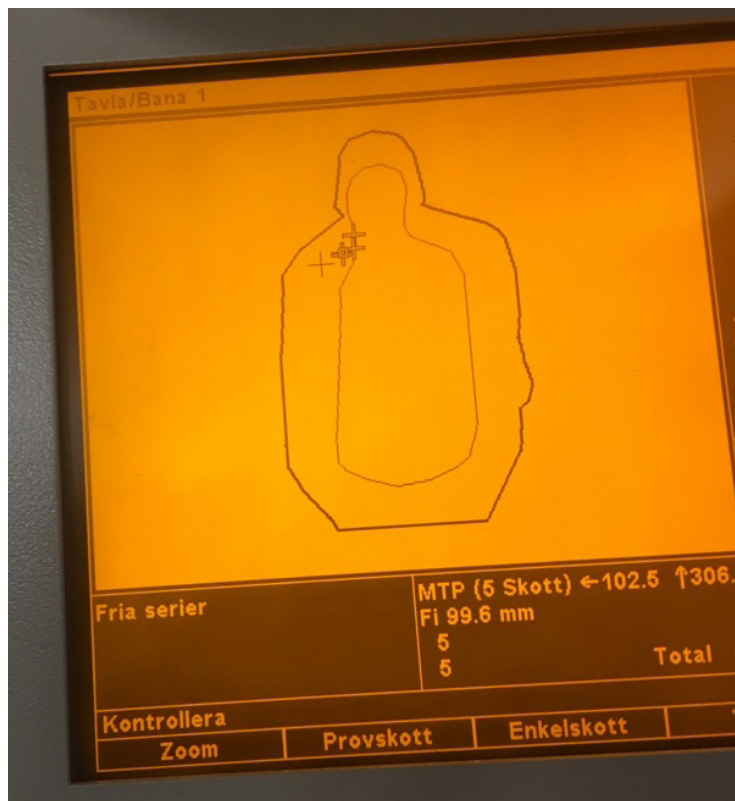
Ett stort tack till OAGF och särskilt till Hans-Erik Grimsrud och Egil Nilsen för ett fantastiskt fint program och ett mycket trevligt och intressant besök!

Nästa år ses vi alla i Köpenhamn!

Skyttetävlingen

Den 19 maj samlades 14 medlemmar vid Soldathemmet utanför kasernvakten Granhammar. När alla var samlade åkte vi genom regementsområdet till Sofiero skjutbana som numera ligger innanför regementets inhägnade område. För er som varit där tidigare vet ni att det fanns två 100-meters banor bredvid varandra. Den vänstra banan är numera en inomhusbana med automatmål, vilket innebär att soldaten ser sitt resultat i en monitor vid skjutplatsen och behöver således inte gå fram för att markera. Banan kan användas i dagsljus för att öva mörkerskjutning eller med god belysning året runt, dygnet runt. Således en utomordentligt bra utbildningsanordning. I huset finns dessutom toaletter och en lektons-/matsal.

Till vänster ser vi monitorn och träffarna som sitter i vänster axel. En bra träffbild, som kan skruvas in för att träffa mitt i. Vi sköt med pistol m/88 (Glock) och ak 5 med rödpunktssikte. Rödpunktssiktet har verkligen underlättat för skytten i alla ljus- och väderförhållanden.

Efter inskjutning sköts en tävlingsserie med ak 5 där Åke Linderöth segrade med en fantastiskt fin träffbild, (vi mätte endast avståndet mellan ytterskotten eftersom skottställning för var och en inte var möjlig m.h.t. lånade vapen).

Åke hade innan tävlingen skänkt en sabel till föreningen, ett vandringspris i Reservofficerssällskapet i Stockholm, som han för alltid erövrade 1997.

En tanke som gensat föddes hos några deltagande styrelseledamöter var att sabeln skulle bli föreningens vandringspris i skytte. Nu ville Åke inte bära hem sabeln igen, så den förvaras tills vidare i föreningens fråd för att utdelas nästa år.

Skattmästarens resultat utvärderas

Åke Linderöth överlämnar sabeln till ordförande

Tvåa i tävlingen blev Björn Landström och trea Inge Lihufvud. Resultaten visade att de gamle fortfarande kan!

Efter skjutningen bjöd förening på lunch i skjutbanans matsal. Detta är ett arrangemang som vi planerar att ha som årligen återkommande och vi hoppas att antalet deltagare ska öka.

Tvåan Björn Landström och

Trean Inge Lihufvud.

Lunch i lektions-/matsalen

Nationaldagsfirandet

Den 6 juni samlades 18 medlemmar i Kungsträdgården för att i täten av festtåget, bakom Livgardets Fältpiparkår, marschera upp till Solliden på Skansen. Marschvägen kantades av en tusenhövdad publik i det fina och lagom varma försommarvädret. Väl framme på Skansen intog vi våra platser för att se den show som genomförs med hela kungafamiljen närvarande. Till i år hade arrangörerna hörsammat våra synpunkter och vi fick riktigt fina platser. Då vi nu har tre fanor/standar att hantera har vi behov av några fler yngre och kraftfulla förmågor som fanförare. Känner du att du kan bidra så kontakta någon i styrelsen.

Fältpiparkåren

Täten på festtåget

Föreningens nya fana och standar flankerar svenska fanan

Blå och grön – i en stolt union

Det är nationaldag. Kängor putsats. Uniformer pressas. Hästar ryktas. Redan den 6 juni år 1523, då Gustav Vasa valdes till kung av Sverige, stod livgardister redo att försvara vår huvudstad. De skulle skydda rikets ledning och genom statsceremonier skapa tyngd åt dagen. Sedan dess har Livgardet och Livbataljon haft en självklar plats inom Försvarsmakten.

Som anställd vid Livbataljon säger vi att verksamheten står på två ben som också syns i vårt val av uniform - det blå benet för statsceremonier (MÄ) och det gröna benet (M90) med förmågan till väpnad strid.

På Kavallerikasern har dessutom de två kulturerna från infanteriet och kavalleriet samlats för en gemensam uppgift – att som ett insatsförband i centrala Stockholm skydda statsledningen vid kris och krig samt representera Försvarsmakten och Sverige genom statsceremonier.

För att bygga en stark kamratskap mellan de två kulturerna infanteri och kavalleri genomförs regelbundet gemensamma bataljonsövningar. I maj var det gruppfälttävlan i centrala Stockholm. Det var bland annat firning vid Fjällgatan på Söder, orientering på Djurgården och det paddlades gruppboat i kanalen vid Karlbergs slott. Allt för att tillsammans kunna lösa de uppgifter som bataljonen innehar. Uppgiften vi har är komplex, Vi ska med hög förmåga kunna verka som lätt skyttebataljon samtidigt som vi ska ha rikets högsta förmåga när det kommer till statsceremonier.

Bårbärning

Firning

Grenadjärkompani vid statsbesök från Luxemburg. Foto: Försvarets bildbyrå

Högvaktsavlösning

På årets viktigaste dag för Livbataljon, nationaldagen, är varje tjänstbar soldat och officer i tjänst för att delta i parader, hedersvakt och annan verksamhet kring firandet av att vi förklarade oss självständiga som land efter att ha gått ur Kalmarunionen för snart 500 år sedan.

Det är en stolt tradition, och en stolt union mellan infanteri och kavalleri, som har sin verksamhet vid Kavallerikasern längs Lidingövägen. Stolta att kunna säga – Vi är Livbataljon. Vi försvarar Stockholm. Vi representerar Sverige.

Mikael Wendt, chef Livbataljon
Tobias Hessle, stabschef
Malin Borning, soldat

---

11 Militärpolisbataljonen

11. Militärpolisbataljon inrättades 1 januari 2016 som ett krigsförband i Försvarsmakten. Bataljonen består till stor del av personal från de två fristående MP-kompanierna som fanns i Försvarsmaktens organisation tidigare, men en numerär ökning skedde i och med upprättandet och ett tredje kompani tillfördes samt bataljonsstab och stab och tross pluton.

Jag börjar med att först beskriva övergripande militärpolisorganisationen i Försvarsmakten för att ge läsaren en lite större kontext för att därefter ge en reflektion runt militärpolisbataljonens uppgifter.

I Försvarsmakten finns militärpolis på flera platser både nationellt och internationellt, utanför Livgardet främst såsom garnisons MP, där det ofta har ansvar för den allmänna ordningen och säkerheten samt insats och transportskydd vid respektive förband, men även som en viktig del i

att förebygga och avslöja brott på de platser där de återfinns. Även på Livgardet finns garnisons MP och samtliga insatschefer samt chefen för insatsavdelningen är militärpolis.

Vid Livgardet återfinns även Försvarmaktens militärpolis enhet och Försvarmaktens militärpolis chef som har ett funktionsövergripande ansvar rörande all militärpolis verksamhet.

Militärpolis finns även i Säkerhetsbataljonen som är grupperad med huvuddel och stab vid Livgardet med uppgift att upptäcka, motverka och bekämpa säkerhetshotande verksamhet.

Försvarmaktens Militärpolisbataljon löser kontinuerligt över tiden året runt, dygnet runt sina huvuduppgifter samt producerar och bygger hela tiden ny förmåga i form av grund- och vidareutbildning av militärpolis och stödfunktioner inom förbandet såsom stab, ledning och tross. Den grundläggande militärpolisutbildningen genomförs av polisutbildningen vid Linnéuniversitet i Växjö. Utbildningen är på ca en termin och är specialframtagen för militärpolisen, där kurser anpassats för den militära kontexten. Avgränsningar avseende t.ex. Lagen med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare samt våld i nära relationer m.m. som polisen läser på sin utbildning ingår som exempel inte i militärpolisutbildningen. Utbildning i vapenhantering, fordonshantering samt huvuddel av praktiska moment genomförs vid Livgardet med stöd av bataljonens instruktörer. Praktik under utbildningen genomförs även normalt vid Polismyndigheten och vid Försvarmaktens olika militärpolis enheter.

Uppgifterna till militärpolisbataljonen utgår främst från Regeringens förordning med reglemente för militärpolisen.

Där framgår att:

Militärpolisen skall upprätthålla den allmänna ordningen och säkerheten inom Försvarmakten samt vid sådana övningar som Försvarmakten genomför tillsammans med andra myndigheter.

Därvid har militärpolisen till uppgift särskilt att:
Förebygga brott samt hindra att ordningen och säkerheten störs genom brott eller på annat sätt, avslöja brott samt vidta de åtgärder som behövs, när ordningen och säkerheten störs på annat sätt än genom brott, i övrigt lämna personal som tjänstgör inom Försvarmakten upplysningar och annan hjälp.

Jurisdiktionen för militärpolisen är inom Försvarmakten samt vid övningar som Försvarmakten genomför tillsammans med andra myndigheter. Rent praktisk vid tolkning av vad som ingår i begreppet inom Försvarmakten så utgår militärpolisen vid bataljonen i sina bedömningar från begreppen; geografiskt, personellt och materiellt samt verksamhet för att fastställa om en händelse är inom ramen för militärpolisens polisiära befogenheter.

Det som kommit att till stor del prägla vilka uppgifter samt hur den nya militärpolisbataljonen löser uppgifterna är övergången till yrkesförsvaret. Inom militärpolisförbanden har en stor förändring

skett de senaste åtta åren allt sedan yrkesförsvaret infördes och övergången till yrkesmilitärpolis från den tidigare värnpliktiga MP-soldaten. Den värnpliktige militärpolisen hade först under den sista delen av sin 10 månaders utbildning god förmåga inom framförallt ordningstjänst och säkerhetstjänst och enklare utrednings- och trafiktjänst. Då var det numerären som var en betydelsefull faktor för att skapa den resurs som var efterfrågad inom ramen för Sveriges Försvarsmakt och man skapade en utbildningsrytm med inryck två gånger per år för att kunna stödja Försvarsmakten med både militärpoliser och beriden högvakt under större delen av året.

Numerären är nu ersatt av yrkesförsvaret med en ökad professionalism, vilket inneburit följande för militärpolisbataljonen:

Att det inom bataljonen återfinns den yrkeskunskap som krävs samt den kontinuerligt tjänstgörande personal som behövs för att genomföra brottsutredningar med tillhörande kriminalunderrättelseverksamhet året runt. Bataljonens utredningsverksamhet är ett område där mycket arbete pågår för att öka förmågan att avslöja brott samt tillse att detta sker samordnat inom Försvarsmakten och med andra myndigheter. Brottsutredningar genomförs under ledning av åklagare eller en polisiär förundersökningsledare. När det gäller bataljonens utredningsverksamhet så finns fortfarande mycket stor potential för att uppnå en bättre verkan, främst genom att öka antalet militärpoliser inom funktionen samt ökad samordning med främst polis och åklagare. Men här och nu så gör militärpolisbataljonens utredare och militärpoliser som stödjer olika utredningar en skillnad och gör ett mycket bra jobb för att förebygga och avslöja brott inom Försvarsmakten och därtill även hindra att ordningen och säkerheten störs genom brott inom Försvarsmakten.

Inom bataljonen återfinns även 116. Personskyddskompaniet vars uppgift är att genomföra skydd av personer t.ex. Försvarsmaktsledning i allt från låg till hög hotbild så att de kan genomföra sina uppdrag under säkra och trygga former. Personskyddsverksamheten har kontinuerligt utvecklats de senaste 12 åren för att kunna verka i områden med hög hotbild. Något som kräver hög personlig- och grupps färdighet samt utvecklade rutiner och samarbeten med olika organisationer och strukturer som återfinns i de insatsområden kompaniet verkar. Hotbilden mot chefer i Afghanistan föranledde att personskydd avdelades såsom en permanent del av det svenska styrkebidraget från 2006 och har varit på plats fram t.o.m. att det svenska styrkebidraget minskade markant i volym och fick förändrade uppgifter. Under dessa år byggdes en stor erfarenhet och kunskap upp om vad som krävs för att verka med personskydd i miljöer med högt väpnat hot. Afghanistan är bara ett exempel på områden där personskyddskompaniet verkar för att skyddspersoner skall kunna göra sitt jobb. Andra riskfyllda områden är t.ex. Somalia, Mali och Irak. Ett väldigt bra samarbete har utvecklats genom åren med Säkerhetspolisen och dess

personskyddsverksamhet och livvakter.

Parallellt med att kunna verka i högriskområden utomlands har även förmågan att skydda skyddspersoner nationellt utvecklats de senaste sex åren och idag sker många personskyddsuppgifter i civil klädsel med en lägre hotbild nationellt. Liksom på utredningssidan är personal från Personskyddskompaniet ständigt insatt och gör skillnad och möjliggör att de skyddade personerna kan genomföra sina uppdrag i olika miljöer och sammanhang utan att hela tiden fundera på sin säkerhet.

Förbandet är även utrustat med hundar för detektering av ammunition/sprängämnen samt narkotika och även bevakningshundar för eftersök av personer. De utgör en viktig förmåga inom ramen för många av de säkerhetsrelaterade uppdrag som bataljonen löser. Militärpolishunden har genom åren om och om igen visat sig vara en mycket viktig sensor som inte gått att ersätta med ny teknik. Hundarna blir en mycket speciell del av förbandet då det är djur med allt som det innebär i omvårdnad, ansvar och de band som knyts mellan människa och djur. Ett nytt fint hundstall uppfördes på Livgardet 2016 där hundarna vistas när de inte är i tjänst och finner allt från narkotika till människor. Militärpolishunden bedömer jag kommer även fortsättningsvis vara en av förbandets viktigaste resurser inom ramen av lösandet av många av bataljonens uppgifter.

En av bataljonens styrkor ligger i dess deltidsanställda personal. Huddelen av bataljonens deltidsanställda jobbar till vardags som poliser, vilket medför att kunskap avseende polisens arbetsrutiner och organisation finns naturligt inbäddat i bataljonen. Det innebär att den polisiära kompetensen som behövs för att t.ex. utreda brott eller genomföra trafikövervakning samt upprätthålla allmän ordning på ett enkelt sätt kan överföras från den enskilde deltidsanställda polisen till den fast anställda personalen vid bataljonen vid övningar, utbildningar och insatser. Förbandets polisiära prägel, förståelse och utbildning och personalsammansättning, skapar en god grund vid samverkan och samarbete med polisen. Bataljonen är även väl förberedd avseende ledningssystem (RAKEL) för samordning med civil räddningstjänst och polis.

Bataljonen är utrustad och utbildad för att kunna utföra polistjänst på ett kvalitativt sätt, med bibehållen rättsäkerhet, i situationer och miljöer som medför en hög hotbild och i övrigt svåra förhållanden. Med fokus på utredningstjänst, trafiktjänst, säkerhetstjänst och personskydd. 11. Militärpolisbataljon gör skillnad och jag är stolt över att få vara dess första chef.

Övlt Tobias Ekman

Gardistutbyte 2018

Livgardet har med stöd av kamratföreningen genomfört traditionsenligt utbyte med våra Skandinaviska grannländer under våren 2018.

3-6 maj besökte en kontingent ur Den Kongelige Livgarde i Danmark Livgardet. Den svenska kontingenten leddes av Lt Unegård ur Livbataljon, och bestod av officerare, heltidssoldater och värnpliktiga ur Livbataljon och ur 12.e Motoriserade skyttebataljonen.

Besöket inleddes med en mottagningsmiddag i VIP-matsalen i Granhammar. Efter inkvartering och frukost genomfördes under fredagen en rundvandring med besök på regementsmuséet, samt en stridsförvisning och förevisning av våra stridsfordon. Senare under fredagen förflyttade sig besöket till Kavallerikasern där en trevlig grillmiddag väntade.

Under lördagen bevitnades Högvaktsavlösning vid Stockholms Slott som följdes av en båttur med lunch till Drottningholms Slott. Efter en rundtur på slottet gick färden åter till Kavallerikasern, med ombyte till civila kläder varefter sociala aktiviteter genomfördes i centrala Stockholm.

Under söndagen utbyttes gåvor i stor förbrödring, och besöket avslutades. Besöket från Danmark var mycket uppskattat av alla deltagare.

Den 7 – 10 juni var det dags för svenskt besök till Norge.

En kontingent på tre officerare och tolv Gardister under ledning av Kn Ek, Livkompaniet flög på torsdagen till Oslo, där de togs varmt emot av Kn Emil Ottosen från Livgarden i Oslo.

Första dagen skedde inkvartering och en färgstark genomgång på HM Kongens Gardes historia.

Fredag förmiddag ägnades i sin helhet åt förberedelser och genomförande av H.M. Kongens inspektion, där den svenska kontingenten paraderade förbi kungen tillsammans med hela norska Gardet. Efter inspektionen deltog officerarna i en mottagning där norske Arméchefen, Generalmajor Odin Johannessen var värd. Efter den formella mottagningen var det dags för en uppslupen och härlig sommarfest.

På Lördagen fick vi en mycket intressant genomgång av vaktchefen på Slottet i Oslo. Stabssergeanten som hade genomgången var vakthavande under terrorattentaten den 22 juli 2011. Det var mycket intressant att höra redogörelsen för händelseförloppet och de erfarenheter man dragit för Gardets räkning.

På söndagen fick vi se en drilluppvisning av musikkår och drilltropp som var mycket imponerande, samt att vi fick möjlighet att skjuta med norska vapen. Besöket avslutades med överlämning av gåvor, och med utfästelser om fortsatt samarbete och förbrödring. Det var ett mycket uppskattat besök, och den norska gästfriheten såg inga gränser.

Jag hade som kamratföreningens representant förmånen att delta vid båda besöken, och fick därigenom möjligheten att utbyta erfarenheter och ha en trevlig tid med rutinerade veteraner från Danmark och Norge.

Mj Stefan Appehl
Ställföreträdande chef Livbataljon
Ledamot i Kamratföreningens styrelse

Bäste kamrat under grundutbildning

Att av sina kamrater bli utsedd till bäste kamrat måste vara ett av de finaste priser man kan få. Vid uttryckningen den 15 juni deltog föreningens ordförande vid uttryckningsceremonin och överlämnade föreningens pris till bäste kamrat på varje pluton. Priset består av en grenadjär i tenn som skyddrar gevär och ett inramat diplom.

Pristagarna från vänster: Emil Werlefeldt 1. MP-plut, Tommy Arlasjö 2 Säk-plut, Rasmus Björk 3. stab-/trplut, alla tillhörande GU-skvadronen på 11. MP-bat. Därefter GU-kompaniet tillhörande 12. motoriserade skyttebataljonen: Billy Andersson 1. plut, Caspar Nilsson 2. plut, Simon Kjell 3. plut, Patrik Kukkola 4. pluton och Felix Hedberg 5. plut.

Efter ceremonin marscherade soldaterna ut genom kasernvakten under det att kompani- och skvadronsbefäl stod uppställda på båda sidor om vägen innanför kasernvakten och hälsade en sista gång med honnör i stram givakt. En mycket värdig och fin uttryckning! Några återkommer redan måndagen den 18 juni för att fortsätta sin tjänstgöring som anställd medan andra går ut i civil tjänst, de flesta dock som tidvis tjänstgörande soldater.

GU-skvadronen utmarscherar

GU-kompaniet utmarscherar

Vilka är vi i styrelsen?

Leif Ölmeborg, föreningens ordförande.

Jag är 65 år och pensionerad överstelöjtnant. Jag bor i Enköping sedan 20 år tillbaka och är gift med hustru Anne sedan 1974. Vi har tre barn som givit oss nio barnbarn.

På "fritiden" ägnar jag mig åt vårt sommarhus där jag också bedriver biodling och reser därutöver så mycket vi kan, bl.a. med husvagn i Sydeuropa ett antal veckor varje år. Jag är också ordförande i Idrottsföreningen för sårade/skadade soldater som tillsammans med ordförandeskapet i Livgardets kamratförening innebär en hel del "arbete". Idrottsveteranerna stödjer sårade/skadade soldater att som en del i rehabiliteringen kunna utöva idrott.

Jag ryckte in till värnpliktsutbildning på Svea Livgarde 1973 och har sedan dess varit Försvarsmakten trogen. Jag är "långvägare" vilket innebär att jag gått via plutonsofficer till kompaniofficer och slutligen till regementsofficer. Den tvååriga högre chefsutbildningen genomförde jag 1988-1990 och intransporterades i generalstabskåren 1991. Jag har varit plutonchef, kompanichef, bataljonchef och ställföreträdande brigadchef.

Tre utlandsmissioner har jag genomfört. Den första som kompanichef på BA 02 i Bosnien, den andra som stabsofficer i KFOR HQ i Kosovo och den tredje som försvarsattaché i Förenade Arabemiraten. Den sistnämnda under fyra år.

Mellan 2002-2009 var jag regementsstabschef på Livgardet följt av befattningen som chef för Insatsledning Stockholm. Innan pension var jag med om att organisera de fyra militärregionerna och mitt sista år var jag den förste stabschefen i Militärregion Mitt.

Jag brukar säga att jag numera bara gör det jag tycker är roligt och struntar i resten. Att vara ordförande i Livgardets kamratförening är både roligt och hedrande!

Arne Wuolo, föreningens vice ordförande.

Jag är en 58 årig major fortfarande i aktiv tjänst. Min nuvarande befattning är chef Ka-

valleriavdelningen på kavallerikasern (K1). Jag bor i en villa i Nacka med Ingela Qvarfot och vi har två barn.

Jag har jobbat från soldat till skvadronchef inom MP-tjänsten och efter en tioårig utflykt till Karlberg och några missioner är jag nu åter på Kavallerikasern.

På fritiden gillar jag att fysträna, vara ute i naturen eller spika på villan.

Jag hoppas den nya kamratföreningen blir den naturliga föreningen för alla som tjänstgjort på gamla K1 eller I1 eller tillhört/tillhör dagens Livgarde.

Olle Strid, föreningens skattmästare.

Jag är nyss fyllda 71 år och pensionerad överstelöjtnant. Jag är gift med Eva sedan 1970 och bor också sedan dess i Sollentuna (Tu-reberg). Vi har två barn och fyra barnbarn.

Jag mönstrade 1965 och var redan då ganska klar på att jag ville bli officer. Jag framförde min önskan att få rycka in vid antingen I 1 (Solna), I 4 (Linköping) eller I 3 (Örebro); närheten till Stockholm låg stark i önskemålen. Resultatet blev att jag den 4 juni 1968 ryckte in till en förberedande plutonchefsutbildning på Kungl. Svea Livgarde. Den följande tre år långa utbildningen kulminerade i september 1971 med en officersexamen och en fänriksutnämning. På den vägen har det fortsatt ända fram till min

pensionering i juni 2014, dvs. jag blev trogen regementet och dess uniform hela min tid i Krigsmakten/Försvarsmakten. Därmed inte sagt att jag inte har tjänstgjort på andra platser i vårt avlånga land, officer-syrket ställer ständigt krav på den enskilde att antingen fortbilda sig vid olika skolor i landet eller själv delta i eller stödja andra enheter med utbildningsinsatser.

I huvudsak blev min inriktning under de tidiga åren vid regementet granatkastarutbildning, både vid granatkastarkompaniet och vid plutonchefsskolan. Jag hann också med att utbilda en pansarvärnstropp, en bataljonstabspluton, ett brigadstabskompani, en kvartermästarskola.... i efterhand kan man väl likna mig (och kanske många andra befäl) som diversehandlare i militär utbildning, det var fostrande och roligt! Efter de obligatoriska skolorna som följde efter officersexamen, gick jag den tvååriga högre chefsutbildningen åren 1980 -1982.

Jag har varit lärare vid Hemvärnets stridskola i Vällinge (Södertälje), taktiklärare och avdelningschef på Krigsskolan Karlberg, taktiklärare och lärare i underrättelse- och säkerhetstjänst vid Militärhögskolan/Försvarshögskolan i Stockholm, dessutom dess säkerhetschef. Grunden för flera av dessa uppgifter lades med sex år vid den centrala underrättelse- och säkerhetstjänsten i Högkvarteret (bl.a. MUST). De sista elva åren av min anställning blev i Högkvarteret med bl.a. ansvar för Försvarsmaktens traditions- och uniformsutveckling. Jag har inte deltagit i några utlandsmissioner.

Ett starkt intresse för järnvägar i alla former men också natur, historia, resor, friluftsliv, golf, föreningsliv har fått ta allt mer av mitt (och Evas liv) efter pensioneringen. Jag ser fram mot att få vara Livgardets kamratförenings skattmästare ännu några år framöver.....

Göran Forsell, öreningens sekreterare

Jag är 65 år, född och uppväxt i Duvbo, Sundbyberg. Jag ryckte in till Svea livgardes Livkompani en augustidag 1973. Min militära karriär inleddes vid GS 1 och 2 med kapten Dan-Olof Hammar som chef. Efter

olika former av trupptjänst, kurser samt en gymnasiekurs vid Försvarets läroverk i Uppsala började jag vid Krigsskolan Karlberg 1979. Därefter har jag haft olika befattningar som plutonchef, ställföreträdande Disponent vid Livkompaniet, chef för 14.beredskapsskvadron samt varit chef för Fo 44 underrättelse- och säkerhetsavdelning under tre år. Jag har även genomfört ett antal krigsförbandsövningar som brigadpansarvärnskompanichef, ställföreträdande kompanichef och avdelningschef vid Fo 44 stab. Dessutom har jag genomfört ett antal nivåhöjande kurser vid Militärhögskolan fram till 1992.

Hösten 1992 valde jag att lämna Försvarsmakten för en tjänst som säkerhets- och enhetschef vid Riksdagens förvaltningskontor som numera benämns Riksdagsförvaltningen. Riksdagsförvaltningen svarar för fastigheter och stödet m.m. till riksdagens ledamöter. Riksdagen ingår i den centrala statsledningen tillsammans med Regering och H.M. Konungen.

På mitt ansvar låg säkerhetsskydd, kris- och beredskapsplanering samt brandskyddet av våra fastigheter samt samverkan med ett flertal myndigheter. År 2008 blev jag senior rådgivare vid förvaltningskontoret och därutöver pensionerades jag som reservofficer från Försvarsmakten.

Jag har fram tills att jag valdes som sekreterare i Livgardets kamratförening varit sekreterare i Svea gardesföreningen under några mandatperioder. En förening som jag varit medlem i sedan 1975.

**Urban Forsberg,
föreningens vice
sekreterare.**

Jag är 60 år och FA
kapten vid Livgardets
Dragoner.

Jag och min sambo har
en hästgård i Sörmland.
Hästar är allt sedan
barnsben mitt största intresse.

Jag gjorde vpl. 1976-77 i Trängen och kom
via Aspirantskolan till Försvarets läroverk i
Uppsala, därefter gick jag Karlberg. Jag kom till
Livdragonerna som löjtnant på en kommendering
1983 och transporterades in i Kavalleriet
1985. Jag gick Krigshögskolans högre kurs,
jägarbataljonchefslinjen 1986/87.

Jag har tjänstgjort som plutch, stf skvchef och
stabsofficer på Fo 44-stab.

Jag lämnade försvaret 1989 och arbetade först
som ridlärare och ridskolechef för att sedan
studera juridik vid Stockholms universitet.

Jag har arbetat som jurist sedan 1995, är
notariemeriterad på tingsrätt och har arbetat på
Kammarrätt och i Regeringskansliet. Huvuddelen
av min yrkesverksamma tid som jurist har jag
arbetat inom myndighetssfären men har även
arbetat på advokatbyråer.

Jag hoppas att bland annat med mina juridiska
kunskaper kunna bidra till kamratföreningens
verksamhet.

Vet du att:

Du kan skaffa föreningens profilprodukter via vår
webbshop som du hittar en länk till från förening-
ens hemsida
www.livgardetskamratforening.se.

**Stefan Appehl, leda-
mot.**

Jag är 50 år, major, och
tjänstgör som ställfö-
reträdande bataljon-
chef vid Livbataljon.
Jag är bor i Vasastan,
Stockholm sedan 12 år
tillbaka och är gift med
hustru Tina. Tillsammans har vi två barn, 14
och 12 år gamla.

Vi tycker om att resa tillsammans hela familjen,
och vi uppskattar även natur- och friluftsliv.
Mycket kretsar också kring sport, främst fotboll.

Jag ryckte in till värnpliktsutbildning vid Skån-
ska Dragonregementet 1990 och blev fänrik
vid regementet 1993. Jag tjänstgjorde som
pluton- och kompanichef på pansarskyttekom-
pani fram till regementets nedläggning år 2000.
Under åren 2000 – 2006 tjänstgjorde jag vid
Södermanlands Regemente som pansarskyt-
tekompanichef och bataljonsadjutant.
Jag kom till Livgardet 2006, och tjänstgjorde
inledningsvis vid Livgardesgruppen och Insats-
ledning Stockholm. Efter stabsutbildning pla-
cerades jag i regementsstaben som chef G6.
Sedan två år tillbaka tjänstgör jag vid Livbatal-
jon, nu som ställföreträdande bataljonchef.

Jag har genomfört fyra utlandsmissioner, varav
en "dubbel". Den första var som ställföreträ-
dande pansarskytteplutonchef i Bosnien, på
BA01. Sedan tog det några år till nästa. 2008
åkte jag med Livgardet till Kosovo på KS17.
Min befattning där var planeringschef i Task
Force (brigad-) stab. Jag gjorde sedan dubbel
mission i Afghanistan som rådgivare vid G3,
209.e Afganska Armékåren. Min sista mission
var i en amerikansk stab i Bagdad under Mo-
sul-offensiven.

Jag är en Skånsk Dragon som blivit Livdra-
gon, och jag känner att jag nu hittat hem till ett
anrikt förband med fantastiskt kamratskap och
anda. Det känns självklart att engagera sig i
den nya, gemensamma kamratföreningen.

**Jan Pallinder,
styrelseledamot med
ansvar för föreningens
medlemsregister och
hemsida.**

Jag är 72 år och pensionär sedan 10 år. Bor i Upplands-Bro sedan 40 år, först 19 i Brunna och sedan 21 i centrala

Kungsängen. Min fru Karin och jag har varit gifta sedan 1970 och har tre barn och sju barnbarn.

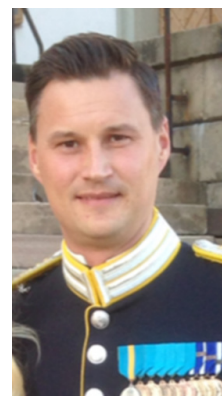
Ett av mina stora intressen sedan dryga sextio år är ridning, jag har en egen häst som är uppstallad på Lennartsnäs i Kungsängen. Till häst ägnar jag mig åt dressyr, hoppning, fälttävlan och jaktridning. Att ha häst är mer en livsstil än en hobby. Med min ingenjörsbakgrund är jag annars mer allmänt tekniskt intresserad. Jag är förutom Livgardets kamratförening medlem i ytterligare ett antal föreningar där jag har styrelseuppdrag av varierande karaktär. Jag ryckte in på K1 i september 1967 och muckade i september 1968. På K1 utbildades jag till spaningsgruppchef, något jag också krigsplacerades som. I början av nittioalet var jag verksam inom hemvärnet i Kungsängen, PlutC.

Mitt yrkesverksamma liv började jag i 14-årsåldern som springschas på Konsum, naturligtvis interfolierat med studier, fortsatt med verkstadspraktik inför gymnasiet. Mitt ingenjörsliv har tagit mig runt i världen, jag har jobbat i Tyskland, Frankrike, Belgien, USA, Storbritannien och naturligtvis Sverige. Jag har haft förmånen att se praktiskt taget hela Västeuropa, Nordamerika, Japan, Baltikum, Nordafrika, Ryssland och Norden. Det man lär sig är att det finns andra sätt att bli framgångsrik på än det sättet vi gör det på i Sverige.

Efter 38 år på IBM och innan dess hos några andra arbetsgivare kände jag att jag jobbat klart och hade dessutom förmånen att kunna sluta så då gjorde jag det.

**Ledarmot, Jonas
Landqvist**

Jag är 37 år och kapten och tjänstgör vid 12.e motoriserade skyttebataljonen. Under det gångna året har jag haft världens bästa jobb, kompanichef för grundutbildningskompaniet.

Ursprungligen kommer jag ifrån Norrköping med mor nu med min fru och 6 månaders dotter i Bromma.

Jag påbörjade min tjänstgöring vid Livgardet 2009 efter 3 år studier på yrkesofficersprogrammet. Under mina år har jag hela tiden tjänstgjort vid Infanteriet, där jag började som instruktör på 6.e kompaniet och sedan blev plutonchef och stf kompanichef vid 7.e bataljon. År 2015 blev jag färdig utbildad kapten och tjänstgjorde efter studier som tlf chef S3 vid 12.e motoriserade bataljon.

År 2012 fick jag förmånen att vara den äldste i Svea Livgardets Subalternkår. Under den tiden lärde jag mig mycket om föreningslivet och i synnerhet om de olika föreningarna som verkar för Livgardets bästa. Vidare har jag även varit sekreterare i Svea Livgardets Officerkår under 2 år.

Min fritid består numera mestadels av att fokusera på familjen men det jag är väldigt intresserad av är sport i alla dess former och att resa för att upptäcka nya platser.

Vet du att:

Du kan bidra till Gardistutbytet och/eller till föreningens stipendier genom att sätta in en gåva på föreningens bankgiro 278-4395. Glöm inte att ange vad du betalar till!

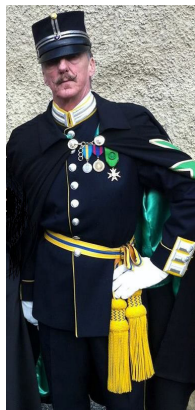
Michael Moorgrove, ledamot.

Min uppgift i den nya föreningen är organisatör av Fanborgen den 6 juni på Solliden.

Jag är 62 år och pensionerad egen företagare. Jag bor deltid i Spanien och deltid i Stockholm, Kungsholmen. Jag har en dotter 32 år på Irland och en dotterson född i november 2017. Jag delar min tid med min sambo Eva sedan 6 år tillbaka som självklart också är medlem i Livgardets kamratförening.

Jag är uppväxt på en hästgård och ridskola och tyckte det var naturligt att vid mönstringen söka till Kavalleriet. Jag ryckte in till värnpliktsutbildning på K1 Livskvadron 1975 muckade 1976. Ägnade några år som lantbrukare och så småningom anställning som ordningsvakt på ABAB samtidigt som jag kompletterade mina studier och genomförde ett antal KFÖ på olika befattningar.

Sökte sedan anställning på Svea Livgarde. Fick förmånen att bli anställd i dåvarande NBO Ny befälsordning 1981. Blev Fänrik 1983 och tjänstgjorde på olika kompanier tillsammans med bland annat Christer Tistam, Jonas Fröberg, Leif Ölmeborg och Anders Emanuelsson, män med ledarskap jag verkligen uppskattat och som inspirerat mig. Jag genomförde KHS-AK

Karlberg 1986-87. Efter ett "plutonchefsår" 1989-90, sökte jag tjänstledighet för att pröva det civila livet.

Efter att ha provat många olika arbeten, bland annat som anställd försäkringsmäklare, utbildningskonsult i egen regi och bolag beslutade jag mig som 60-åring för att 2016 gå i "förtida" pension.

Min vän Sten Aleman, kurskamrat sedan 1981 "lurade" sedan 2005 in mig i Svea Livgardes Musketerarkår, där Leif Ölmeborg är "Hedersmusketerare nr 8". Med denna Militärhistoriska förening har jag fått möjligheten att upptäcka världen med resor där den längsta bar iväg till Sydkorea, ett minne för livet! På detta sätt har jag fått en mycket nära kontakt med det moderna Livgardet.

Via kontakter på Livgardet blev jag även introducerade i LOV, Livgardets Officerares Veteranförening, en organisation jag 2012 blev vald till ordförande i.

Jag har även provat Hemvärnet i form av stridsledningsofficer i Järva bataljonsstab.

Leifs slutkläm tänker jag helt enkelt stjäla rakt av; " Jag brukar säga att jag numera bara gör det jag tycker är roligt och struntar i resten".

Att delta i Livgardets kamratförenings verksamhet är både hedrande och roligt!

Ett stort tack!

Föreningen riktar ett stort tack till före chefen för Livgardet, överste Christer Tistam, för utomordentligt gott stöd i arbetet med att bilda den nya kamratföreningen. Sveagardesföreningen gjorde sig till tals för alla vid den traditionella julaftonsmottagningen i Riddarhuset förra året och överlämnade en tennfigur som hälsar med regementsfanan .

Anekdoter från 1. beredskapsplutonen /4.Berkomp 1983 vid Svea Livgarde

C 1.plut: Lt Lars Odrup
Stf: Fk Michael Svantesson
Bef tff (del av tiden): RO/Kn Peter Ljungbro
Bef tff (del av tiden): RO/Lt Jansson

- Där tänker i alla fall jag inte sova!
Repliken fälldes av fänrik Michael Svantesson som kom dragandes med kudde och pistol m/40 till sköterskerummet vilket som reservrum ställdes till vårt förfogande när 1.berplut hastigt och lustigt i juni 1983 flyttade från Kungsängen till Lidingövägen.

Redan efter någon timme, denna första natt juni 1983, innan sömnen kom så tyckte jag mig höra någon som spelade klarinett i något angränsande rum.

En blick mot fänrik S räckte för att inse att även han hört något mystiskt.

En snabb visit ut i korridoren visade bara snarkningar i olika tonarter men ingen klarinettspelare.

Det räckte för mig och även om jag inte tror på det övernaturliga så beslöt jag ändå att lämna befälsrummet och fänriken åt klarinettspelaren och flytta in i sköterskerummet.

Som sagt dröjde det bara några minuter innan fänrik S kom in på sköterskerummet och ansåg att det bästa vore att vi befäl kunde sova ostört inför de stora och heroiska uppgifter vi såg framför oss.

Livgardist L hade då avdelats som telefonpost men han visade sig vara lomhörd för alla typer av ringsignaler, inklusive samtal från överstelöjtnant John Drakenberg, vilket innebar att C sekt 1 mitt i natten for upp till oss på översta våningen och i klara verba läxade upp oss om beredskapsgrader, telefonpassning m m.

Efter denna incident var det alltid minst ett gruppbefäl som ständigt vaket vaktade telefonen.

Fänrik Michael Svantesson

Foto: Nichlas Rydberg

Soldaterna hade tidigare inkvarterats i fyra logement högst upp i kavallerikasernen och vårt befälsrum, där vi förväntades sova och utöva befäl, låg på samma våning men inte i samma korridor.

Efter incidenten med klarinettspelaren flyttade vi dock permanent sovplatserna till det gamla sköterskerummet och överlät nattliga spökerier till gruppbefälen.

Landsplågan detta år 1983 var "The heat is on" av och med ABBA och det var också en ovanligt het sommar. Nicklas Rydberg påstår att det inte alls var ABBA utan bara Agneta Fältskog men det bryr jag mig inte om. Det var lika illa vem som än var ansvarig för eländet.

Bakgrund

Beredskapsplutoner upprättades 1983 inom flera försvarsområden. Meningen var att de skulle täcka upp det glapp som uppstod när åldersklasserna ryckte ut i maj och de nya värnpliktiga soldaterna blev användbara året därpå.

Vår pluton var bland de första förbanden som skulle utgöra ett kuppförsvaret under den tiden som ordinarie

Kasernen i Kungsängen

Foto: Nicklas Rydberg

grundutbildningsförband inte fanns tillgängliga. I vårt fall innebar det att en gruppbefälsdel ryckte in i januari 1983 och de övriga soldaterna i mars vid Livgardet.

Som kompanichef placerades major Claes Kjellgren och adjutant blev löjtnant Christer Hellström.

Våra första månader tillbringades i Kungsängen där vi hade tillgång till alla skjutbanor och inte minst Stora Sättra som redan då var en bra utbildningsanordning för strid i bebyggelse.

Något överraskande blev vi i juni hastigt förflyttade till Lidingövägen men ur kuppförsvarsynpunkt var det förstås logiskt.

När väl 1.berplut grupperats på Lidingövägen och 2.berplut, den som släpade, kommit igång med utbildningen så fick Claes tyvärr nya uppdrag. Vi saknade Claes mycket eftersom han var den som var drivande i uppsättningen av beredskapskompaniet och var ett utmärkt stöd i allt vad vi plutonchefer företog oss. Han var kort sagt, en av oss truppare.

Christer Hellström tog alltid väl hand om oss. Han var en pappa som spred trygghet omkring sig och lyckades alltid hitta en väg ut när plutonerna fick administrativa problem.

Vi lade mycket tid på exercis, formellt uppträdande, skoputs och vaktbestämmelser. Syftet med det var att ge soldaterna självförtroende när de väl skulle komma i kontakt med det något fyrkantiga militära livet.

Plutonens fyra grupper var utrustade med varsitt granatgevär, en kulspruta 58 och radio 135.

En terrängbil 30 var dessutom fullastad med ammunition av alla upptänkliga sorter.

Två av plutonens fyra grupper delade på varsin terrängbil 20 och själv ståtade jag i en terrängbil 11 med alla antenner och radioapparater som då fanns på marknaden.

I allt väsentligt var vi alltså nästan som ett reducerat skyttekompani org 77 och som skickades kors och tvärs inom Fo 44.

Vapenhanteringen var alltså en stor del av vårens verksamheter. Eftersom vi hade Arlanda med sina 37 mm värnkanoner inom vårt ansvarsområde så skickades åtta soldater till Utö för grundläggande skjututbildning. De kom tillbaka med lätt lyckliga miner efter att tydligen fått skjuta bort halva rikets förråd av 37 mm ammunition.

Den normala tjänstgöringen bestod av fem dagars utbildning på K 1 med vapentjänst, juridik m m. Sedan följde 10 dygn på objekt på antingen Arlanda, Kapellskär eller något mer diffust Riksledningen.

Resten av månadens dagar var lediga, åtminstone för beredskapssoldaterna. Vi andra var också formellt lediga men rekognoserade ofta alla de skyddsobjekt som det myllrade av inom Stockholms län.

Vi fick också lite nymodigheter. En var en sk personsökare som tilldelades varje befäl. Den fungerade så att den som sökte slog personsökarnumret och sedan sitt eget. Sedan var det bara att vänta på kontakten med befälet. Redan första dagen då fänrik Svantesson och jag var och rekognoserade ett ammunitionsförråd i trakten av Sollentuna, pep min personsökare hysteriskt. På displayen stod en obegriplig sifferkombination men vi förstod att kriget stod för dörren och åkte på två hjul till närmaste telefonkiosk.

Naturligtvis hade ingen av oss några enkronor men en kiosk släppte fosterländskt välvilligt till några kronor. Vi ringde 08/788 75 88 men på ingen instans visste man vad vi pratade om.

Något stukade återvände vi till Sollentuna efter att så småningom fått veta sifferkombinationen betydde ”Byt batteri”

Arlanda och Aeroflot

En av våra uppgifter var att periodvis bevaka Arlanda flygplats. Som de flesta vet innebär Bevaka att observera, rapportera och försvåra.

Vi fick skansen i mittkrysset på vår lott plus en kanon vid den nordöstra banändan.

Våra kunder var ibland flygplan från Aeroflot. Till en början vinkade piloterna till oss men när vi visade oss vara svårflörtade blev det kalla kriget plötsligt varmt.

En vacker eftermiddag stannade plötsligt en Tupolev hundra meter från bankrysset, ställde sig på bromsarna och drog på full gas.

Resultatet var dramatiskt. Maskeringsnäten försvann, allt löst likaså.

Vi förstod vinken och hälsade sedan artigt på alla flygplan från Aeroflot. De vinkade alltid tillbaka och störde oss aldrig mer

Frihamnen och Strana Sovjeta

Under det första året var vakthavande stabsbefäl (VSB) den vi lydde under efter kl 1700. VSB bestod oftast av en major från någon av staberna och var nästan alltid energiska och tyckte om att öva oss. På grund av detta kallade vi varje VSB för major Piggelin.

En förmiddag ringde VSB och meddelade att det var en övning och att ett utländskt statsfartyg lagt till vid kajplats 17 i frihamnen med uppenbarligen beväpnade personer ombord.

- Spärra av området och agera enligt IKFN!

Femton minuter efter larmet var vi på väg mot Frihamnen och till vår överraskning låg det verkligen ett utländskt fartyg vid kajplats 17, Strana Sovjeta.

Efter snabbgruppering av understödet med fredsmässiga skjutgränser m m klev jag och en eskort sedan ombord med dragen pistol för att söka kontakt med fartygsbefälhavaren. Halvvägs upp på landgången ser jag plötsligt Major Piggelin något hundratal meter till vänster om oss och med ett förtvivlat ansiktsuttryck. Bredvid honom finns en hemsk präm som inte varit sjövärdig ens under Krimkriget.

Två och två läggs ihop. Strana Sovjeta är inte statsfartyget. Den hemska prämen är det.

Det blev ett visst väsen efteråt men det mesta av hetluften blåste ovanför oss, tack och lov.

Kapellskär

Kapellskär var en naturlig tummelplats för oss beredskapssoldater. Dels var hamnen flitigt använd av diverse svenskbåtar till och från Åland och Sverige, dels gjorde hamnen en naturlig infallsport vid ett kuppattat anfall mot norra Stockholmsområdet.

Som skydd fanns en 7,5 cm värnkanon typ strv 74. Vi hade order att använda den så mycket som möjligt utom att avlossa skarp ammunition (sic), som föll på durken.

Vi var många som låtsades vara pansarhjältar där vi satt på vagnchefens plats och målföljde olika fartyg på väg mot invasionsstranden Omaha Beach.

Bilden visar hela stridsvagnen men vi hade som sagt bara tornet i Kapellskär.
Numera är också tornet borta och bara lite betong återstår av hamnförsvaret.

Vi hade ett mycket gott samarbete med sjöpolisen och fick vid samtliga tillfällen utnyttja deras rymliga lokaler i terminalbyggnaden som expedition, förläggning för soldaterna och särskilda sovutrymmen för befälet.

Vi hade alltid 60 minuters marsch- och stridsberedskap när var på objekt. Detta medförde att vår terrängbil 30 (tgb 30) alltid var lastad med finkalibrig ammunition, granater till granatgevären, pansarskott, minor och allt annat.

Fordonen var alltid parkerade invid vår förläggning med dubbelpost under natten.

Med tanke på den nya hotbilden hade det aldrig varit acceptabelt i dag men för 35 år sedan var världen lite lugnare.

Andra uppgifter

Vi blev uppmärksammade på fler sätt. En gång behövde SVT och Annika Hagström en militär styrka som stormade den TV-studie där chefen för armén befann sig för att diskutera försvarspolitik.

Anledningen till att vi under TV-kamerornas bevakning med låtsat våld skulle ta oss in i TV-studion förstod jag aldrig riktigt men jag fick i alla fall rikta bajonetterna mot CA samtidigt som jag vördsamt hälsade honom.

Mina äldre och något avundsjuka kamrater på regementet hade inte mycket kommentarer utom att jag borde bättra på min kondition eftersom jag tydligen var lite andfådd (sic) efter att ha sprungit runt i korridorerna.

Slutövning

Vi genomförde en liten slutövning mot 2.berplut 1-2 november 1983 på Kungsängenfältet.

Uppgiften var att infiltrera 2.berplut bevakningslinjer men 1.berplut löste uppgiften utan att Kn Forsström ens märkte det.

Det mest anmärkningsvärda att det på natten i november var nästa arton grader plus och att vi kunde gå med skjortärmarna uppkavlade!

Avslutning

När hotet från öst upphörde så avvecklades också beredskapsförbanden. De sista åren ingick plutonerna i K 1 och då som 14.beredskapsskvadronen.

Själv fick jag förmånen att vara chef för den första beredskapsplutonen vid K 1 1984 och senare även hela skvadronen.

Lasse Odруп

Livgardist Lundberg skrev: Jag var med 1983, och det var en helt fantastisk period i mitt liv. Vi kände oss speciella, och vi hade en fantastisk sammanhållning, inte minst beroende på att vi låg ute mycket. Jag har ingen annan militär-tjänstgöring att jämföra med, men jag tror det är få som fick uppleva och se så mycket som vi fick. Fantastiskt att få se så mycket "behind the scen" av Stockholm som vi fick. Minns bland annat larmen, poliseskort ut till Arlanda eller Regeringskansliet m.m, en del lämpar sig som sagt inte i tryck. Det var go puls för en 20-åring.

Bilden till höger föreställer Livgardist Lundberg 1983
Foto: Nicklas Rydberg

Livgardist Nicklas Rydberg minns:

Oförglömlig är den natt i Kapellskär 1983 när jag stod post och var fullständigt övertygad om att jag såg lila basstrar guppa i mörkret bland vassen. Det var förstås ren inbillning och ingen b-styrka dök upp den natten i Kapellskär. Den värdefulla lektionen om förmenta övertygelsers kraft har jag med mig än i dag.

Som Lundberg skrev så kände vi oss speciella. Att befälen med illa dolda leenden berättade att vi gjort av med lika mycket ammunition på en övning, som hela bataljonen hade på ett år, verkade göra att även våra befäl kände sig utvalda.

Att jag och dåvarande Kn Odrup – som jag alltjämt har lite svårt att kalla Lasse – alltjämt har kontakt (numera via mail och kanske vartannat år) säger mig att detta var ett år som inte bara gjorde outplånliga intryck på en obstinat 20-åring.

Året 1983 slutade med att jag försökte bli kvar på Livgardet, men eftersom jag inte var befälsuttagen kändes omvägen dit för lång för en nybliven 21-åring. Att jag ändå utforskade den möjligheten efter att varit en bångstyrig livgardist är nog det tydligaste kvittot på vilken plats i min utveckling som tiden mellan den 21 mars och 4 november 1983 fick.

Vill du gå med i Livgardets kamratförening?

Gå in på www.livgardetskamratforening.se